

Am invocat tăcerea inutil

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Au coborât ninsorile din munți,
Tăcerile-s mai greu de suportat
Când viforu'-ntre noi întinde punți...
Pe lacul alb un fluture-nghețat

Și-o lacrimă din primul nostru gând
Mă poartă-n anotimpuri de-nceput,
Când adormeam pe rouă așteptând
Să ne unească-un vis, dar n-am știut

C-așa devreme verile sfârșesc
Și n-avem timp s-așternem pe pământ
Poemul cald și-ntâiul "te iubesc"
Sau ultimul tulburător cuvânt.

- Va fi o iarnă cu zăpadă grea
Și vântul va sufla ca un nebun,
În ciuda tuturor ești doar a mea,
O simt adânc în suflet când o spun.

Îmi amintesc de primul tău sărut,
De iarna ce-a fugit și ne-a lăsat
Să desenăm poemul de-nceput
Pe-un mal îngust cu vise-nveșmântat.

S-au scurs de-atunci și zile când damnați
Ne-am aliat în pace, în război,
Am invocat tăceri, inadaptați,
Dar am rămas de-a pururi amândoi.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș